

РЕЦЕНЗИЯ

от професор д-р Николай М. Янев,
Институт по математика и информатика, БАН
– член на научно жури в конкурс за заемане на академична длъжност "професор"
в Област 4. Природни науки, математика и информатика

Настоящата рецензия е изготвена на основание на Заповед на Генералния директор на НИМХ № НД-04-18/02.10.2019 г. и решение на заседанието на научното жури от 18.10.2019 г. Тя е съобразена с изискванията на ЗРАСРБ, Правилника за неговото прилагане и Правилника на НИМХ по ЗРАСРБ.

I. Изисквания към кандидата

по чл. 29 (1) и чл. 29б от ЗРАСРБ, чл. 60 от ППЗРАСРБ и чл. 56 (1), (2) и чл. 57 (1) от Правилника на НИМХ

Конкурсът е обявен за академична длъжност „професор“ в Област 4. Природни науки, математика и информатика, Професионално направление 4.1. Физически науки, Научна специалност „Метеорология“ (Стохастично моделиране в метеорологията и хидрологията) в отдел „Специализирани прогнози“ към департамент „Прогнози и информационно обслужване“ на НИМХ, публикуван в „Държавен вестник“ бр. 62/06.08.2019 г. с двумесечен срок за подаване на документи.

Единствен кандидат по конкурса е доц. д-р Нейко Матеев Нейков, ръководител група „Специализирани прогнози“, департамент „Прогнози и информационно обслужване“ в НИМХ. През периода 1971-1976 г. Н. Нейков е бил студент във Факултета по математика и механика, СУ Св. «Кл. Охридски», където се дипломира като магистър по математика, специализация „Теория на вероятностите и математическа статистика“, диплома №080147/12.11.1976. През 1993-1996 г. като свободна докторантура в Национален институт по метеорология и хидрология към БАН Н. Нейков защитава дисертационен труд на тема „Робастни методи в многомерния статистически анализ“ и получава научното звание кандидат на математическите науки (осъвременено д-р), ВАК, диплома №4271/28.06.1996 г., а през 2016 г. в Института по математика и информатика на БАН защитава дисертация на тема „Робастно статистическо моделиране чрез тримиране“ и получава научната степен «Доктор на науките», диплом №000786/31.10.2016 г., БАН. През 1976-1977 г. е бил хоноруван асистент по математика във Висш институт по хранително-вкусова промишленост, гр. Пловдив. През периода 1978-1988 г. е последователно научен сътрудник III-I степен в Централна лаборатория по автоматизация на биологичния експеримент, Единен център по биология, БАН. От 1988 г. е н.с. I степен в Национален институт по метеорология и хидрология, БАН, където през 2000 г. получава научното звание доцент и заема длъжността ръководител на секция „Прогностични модели и системи“, департамент „Прогнози на времето“.

Представените документи за участие в конкурса са прегледани от специална комисия съгласно заповед НД-04-20/08.10.2019, която е констатирала, че документите са редовни, в пълен обем и процедурата по конкурса може да продължи.

За оценяване в конкурса при мен са постъпили следните документи: молба за участие в конкурса, автобиография, монография – хабилитационен труд, списък на публикациите и копия от тях на технически носител, справка за приноси и цитирания, а също и справка за изпълнение на минималните национални изисквания и на допълнителните изисквания по ЗРАС на НИМХ-БАН от 05.11.2018 г.

Автобиографията е изготвена съобразно изискванията по европейски образец и съдържа данни за редица сериозни постижения на кандидата. Например, приложена е справка от Факултета по математика и информатика на СУ, където е посочено че Н. Нейков в продължение на 12 години (2006-2018 г.) е чел лекции по «Многомерни статистически модели» и «Обобщени линейни модели и модели на екстремални събития», а под негово ръководство са изготвени и успешно защитени седем дипломни работи. Освен това Н. Нейков е чел два курса лекции по «Статистика» от Европейска ОП за мултидисциплинарно обучение на докторанти и млади учени.

Приложена е също справка за участието на Н. Нейков в научно-изследователски проекти като общия им брой е 26 и всички влизат без съмнение в тематиката на конкурса. Пет от тях са от научно-изследователския план на НИХМ, като на четири проекта той е ръководител. Освен това Н. Нейков е бил ръководител на два международни проекта по ЕБР към БАН (с Германия и Финландия). Има участие и в един проект с ФНИ. През периода 1999-2015 г. Н. Нейков участва активно в 18 международни проекта, като ръководителите на 17 от тях са от чужбина, а един е от НИХМ. Освен това има справка за участие в 9 договора с външно финансиране, като на 4 от тях Н. Нейков е и ръководител. Всички тези договори са свързани също с проблематиката на НИХМ и имат пряко отношение към тематиката на конкурса.

Н. Нейков се ползва със сериозно международно признание: член е на международната асоциация по изчислителна статистика (IASC), като през периода 2008-2012 е в борда на директорите за Европа, а от 2014 е избираем член на ISI (Международен статистически институт). Член е на Съюза на физиците в България и на СМБ. Бил е член и на ръководството на Българското статистическо дружество. Изнасял е доклади на редица международни конференции, организирал е международни школи и семинари по статистическо моделиране в метеорологията, хидрологията и околната среда. Като едно високо професионално признание може да се разгледа приложената в [25] рецензия в *J. of the Royal Statistical Society* относно монография на известните специалисти *Hosking and Wallis*, публикувана през 1997 в престижното издателство *Cambridge University Press*.

Приложеният списък на научните трудове на Н. Нейков съдържа една монография (хабилитационен труд) и 20 отпечатани научни статии, реферирани в наши и в международни списания (по-голямата част), на които ще се спрем по-подробно в следващия раздел. Включени са отделно 3 технически доклада и една рецензия. Сега трябва да отбележим само, че всички работи са на английски език (с изключение – една статия на руски) и не са участвали в конкурс за доцент, нито в дисертацията за доктор на науките.

Представена е много подробна справка (в 16 страници) относно приносите на научните трудове. Отделно е дадена справка за 56 цитирания, индексирани в известните бази данни Web of Science и Scopus. Тези два документа, ще бъдат подробно разгледани в следващия раздел на рецензията.

Накрая е представена справка относно изпълнение на националните изисквания в НАЦИД за академичната длъжност „професор“. Въпреки че не са регистрирани всички научни трудове и техните цитирания, както и научните проекти, то полученото точково оценяване надхвърля минималните изисквания по всички показатели. Няма никакво съмнение, че ако се включат и неотразените трудове, цитирания и проекти, то съответните показатели ще бъдат много повече.

От направената проверка няма констатация за липса или наличие на нарушения в процедурата и за недопустимост на кандидата до конкурса. Напротив очевидно е високо качество на представените материали за конкурса и пълното удовлетворяване на всички формални нормативни изисквания. Всичко това ми дава основание да пристъпя към съответните раздели II и III съгласно съответните правилници.

II. Изисквания към научноизследователската и научно-приложната дейност

чл. 29 (1), т. 1, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6, (2) и (3), чл. 29б (1) от ЗРАСРБ, чл. 60 (1), т. 3, т. 4, т. 5, (2) и (4) от ППЗРАСРБ, чл. 56 (1), т. 1, т. 4, т. 5, т. 6, т. 7, (2), (3) от Правилника на НИМХ по ЗРАСРБ

Най-общо казано научно-изследователската и научно-приложна дейност на Н. Нейков може да се характеризира като създаване на нови стохастични методи и модели в областта на метеорологията, хидрологията и околната среда, създаване и развитие на специализиран статистически софтуер за анализ на такива данни и приложението им за решаването на конкретни задачи в тази област.

Под номер едно в представената за рецензиране научна продукция фигурира монография като хабилирационен труд със заглавие: „Stochastic daily precipitation model for Bulgaria“, Regalia 6, Sofia, 2019 г., с обем от 267 стр. От останалите 20 научни статии 11 са в чужбина и 9 в български списания. Сред тях бих искал първо да отбележа статиите [7, SJR-Q1], [8,

SJR-Q2], [11, SJR-Q3] и [14, SJR-Q1], публикувани в сериозни международни списания с импакт-фактор. Публикациите [12, 18, 19 - Scopus] са отпечатани в известни западни издания. Статиите [13, 15, 20, 21] са излезли в сборници от международни конференции съответно в Словения, Сърбия, Беларус и Русия. В наши водещи списания са публикувани следните статии: [2, 3] - във Bulg. J. Physics, а [5, 9, 10] – във Bulg. J. Meteorology and Hydrology. Работите [4, 16, 17] са в сборници от доклади на международни конференции, проведени у нас, а [6] е излязла в Proc. of the 3rd Bulg. National Congress on Physical Sciences (2016). От всички публикации 5 са с един съавтор и 16 с двама или трима съавтори. Интерес представляват и приложените 3 технически доклада, които много подробно, съответно на 175, 101 и 69 страници, отразяват резултатите (с други двама съавтори) в три българо-германски гранта, които определено са в проблематиката на конкурса.

Монографията [1] се състои от предисловие, 6 глави, апендикс (10 стр.) и литература (11 стр.). Още в предисловието кратко и стегнато е обяснена основната идея на книгата, както и нейната организация. Най-общо казано в тази монография са предложени и изследвани различни стохастични модели относно дневните измервания на валежите. Основната част от тях представляват всъщност различни времеви редове (time series), за което се използват разнообразни техники. Резултатите от конкретните приложения са представени в многобройни графики, фигури и таблици.

В глава 1 е направено едно общо въведение (на 20 стр.) в проблематиката на книгата, разгледана в световен мащаб и съотнесена към проблемите у нас. Така в §1.4 и §1.5 са добре формулирани и обяснени 7 основни цели и задачи, които изискват създаване на нови стохастични модели и нови конкретни приложения, като тези неща са дадени подробно в развитие във всяка една от главите. В §1.6 много добре е обяснена основната структура на наблюдаваните данни.

Глава 2 (17 стр.) започва с една кратка литературна справка, а в следващите 8 параграфа се излагат различните стохастични аспекти при моделиране на дневните валежи. Така в §2 е описан най-общо базисният модел с неговите главни характеристики, дадени са съответните условни разпределения, функцията на правдоподобие и се обсъждат различни методи за изследване. В §3 се разглежда логистичен модел за вероятностите за поява на валеж $p(\cdot)$, а в §4 се предполага, че плътностите на вероятностите за сумарния валеж $q(\cdot)$ имат съответно Гама-разпределение. В §6 се разглеждат хипотези за значимост на регресионните параметри, което по същество е въпрос за избор на модел. За тази цел могат да се използват различни тестове, специално на Fisher и Wald. В §7 за тази задача се предлагат също критерия на Akaike (AIC) и т.н. BIC (Bayesian information criterion). Модел със стационарна Марковска верига за условните вероятности за валеж е разгледан в §8, където са дадени и конкретни оценки с реални наблюдения в Садово. В §2.9 е предложена схема за имитационно моделиране на валежи.

Докато първите две глави имат предимно теоретичен характер, то следващите четири глави (3 – 6) са свързани с конкретни наблюдения, за които се поставят специфични цели и се конструират и валидират съответни статистически модели. Основните резултати от изследванията са илюстрирани чрез една богата гама от графики, фигури, таблици, компютърни симулации и други плотове.

Така в глава 3 (43 стр.) се предлага нестационарен Марковски модел от първи ред с две състояния, описващ появата на валеж и количеството валеж в зависимост от атмосферни предиктори. Съответните изследвания са представени в 7 параграфа, които най-кратко могат да бъдат синтезирани като: оценяване на неизвестните параметри, формиране на обучаващи извадки (за станциите Садово и Кнежа), оценяване качествата на модела, валидиране и симулационно моделиране. Основните изводи са добре илюстрирани и представени в последния §3.7.

В глава 4 (19 стр.) се продължават изследванията от предната глава относно т.н. „генератори на времето“. В §4.2 се разглеждат авторегресионни модели с предиктори съответно минималната и максималната температури като се предполага Гаусово

разпределение на грешката. В §4.3 се проверява адекватността на моделите, а в §4.4 е представен алгоритъм за генериране на съответните T_{min} и T_{max} . Резултатите от моделирането са сравнени с емпиричните данни и са представени в таблици и графики, които са добре дискутирани и в заключителната част §4.7.

В глава 5 (82 стр.) се изследва фактически едно обобщение на моделите от §2.3 и §2.4 като се използва информацията за годишните и сезонни валежи от 40 станции на НИХМ за периода 1906 – 2000 с цел да се открият климатични промени, свързани с валежите, както и да се симулират възможни прогнози. Много добре са представени методологията, базата от данни, сезонните валежни статистики, намерените оценки и сравнения с емпиричните данни, както и различни възможни сценарии. Резултатите са много подробно представени и съответно дискутирани, както в книгата, така и в авторската справка.

В глава 6 (60 стр.) се използват някои от предложените модели в глава 2 за оценяване на параметрите и валидация въз основа на мрежата от станции, разположени в юго-западна България. Както и в предишната глава, резултатите за така конструираният стохастичен модел на валежите са много добре представени и обяснени, като са посочени и сериозните трудности, които възникват и трябва да се преодоляват.

В заключение към този кратък анализ на предвещаната монография (хабилитационен труд) може да се добави, че без съмнение научното ниво е много високо като демонстрира умело, както силата на стохастичното моделиране, така и неговите приложения, въз основа на едно задълбочено познаване на съответните метеорологични процеси. За мен няма никакво съмнение, че така представената монография като хабилитационен труд надхвърля изискванията на горесцитираните закони и правилници.

Тъй като работите [2,3,16,17,23,24] са основно отразени в монографията, то сега ще пристъпим към кратък анализ и оценка на останалите статии, като ще следваме естественото разделяне на групи, предложено и в авторската справка.

Статия [7] е публикувана в авторитетното списание *Nat. Hazards Earth Syst. Sci.* (SJR-Q1) и е представена в отделна група, посветена на дневните валежи в една станция. Конструиран е т.н. хибриден модел, който обобщава модела на Furrer and Katz (2008), като се използват разпределения с тежки опашки за моделиране на валежите в Ихтиман през периода 1960-2007. Показано е, че така предложеният стохастичен модел има редица предимства спрямо цитираните в литературата. Получените конкретни приложения са добре обяснени и илюстрирани със сравнителни плотове, графики и таблици.

Следващата група обединява статиите [6,8,9,13,15], в които се разглеждат т.н. пространствен тип модели за дневните валежи, които се базират на наблюдения върху мрежа от 40 станции, равномерно разпределени върху територията на България за периода от време 1960-2000. Основното е, че при тези модели се използват Hidden Markov Chains (скрити марковски вериги), които от своя страна могат да бъдат хомогенни или нехомогенни във времето. Трябва да отбележим, че това е едно ново и модерно направление в развитието на теорията на стохастичните процеси и неговото успешно приложение в областта на метеорологията заслужава адмирации. Ще се опитаме да представим накратко всяка статия от тази група, където общото е, че навсякъде се прилагат нехомогенни скрити Марковски модели (НСММ).

Първата статия в това направление е [15], публикувана в трудовете на *23-та Дунавска конференция* в Белград през 2006, в която се предлагат НСММ, като се обосновава, че в конкретната ситуация е най-удачно да се използват такива с осем състояния.

Статията [13] е публикувана в трудовете на *24-та Дунавска конференция* в Блед (Словения) през 2008 и в известен смисъл продължава предната работа, където са изследвани само студените годишни полупериоди. Използват се атмосферни данни от европейско-атлантическия сектор и се правят някои изводи относно регионалната климатология на България.

Статията [9] е излезла от печат през 2011 в *Bul. J. Meteo & Hydro*. В тази работа се прилагат НСММ, използвайки данни от съответни сушави периоди. Получените резултати са добре представени графично.

Работата [8] е публикувана в авторитетното списание *Environ Ecol. Stat.* (SJR-Q2) през 2011. Подробно е описан използваният НСММ с осем състояния, който удачно се прилага към един широк клас от атмосферни данни. При така зададените данни се оценяват параметрите на модела по метода на максимално правдоподобие, а от друга страна се оценява реда на модела, използвайки BIC (Bayesian information criterion). Така се създава един пространствен модел на дневните валежи в България. Представени са таблици за климатичните състояния и прогнозите за валеж.

Статията [6] е отпечатана в *Proc. 3rd National Congress on Physical Sciences, 2016, Section: Physics of Earth, Atmosphere and Space*. Прилага се пространствен НСММ като сега е развита нова техника за симулиране и апроксимиране на дневните валежи в точка, в която не са разположени станции.

Общото впечатление от тази група публикации е, че са на високо научно ниво, което се дължи от една страна на много добро познаване и творческо прилагане и развитие на НСММ, а от друга страна на умело използване на базите от данни, свързани със задълбочено разбиране на метеорологичните процеси. Освен това успешно се прилагат и творчески развиват подходящи софтуерни инструменти.

Следващите две работи [4, 12] са свързани със сериозни статистически изследвания в областта на хидрогеологията. Да отбележим, че [12] е всъщност глава 18 в колективната монография *Natural Groundwater Quality*, издадена през 2008 в престижното издателство *Blackwell Publishing Ltd* в Оксфорд, Англия (Wos, SCOPUS), където очевидно са поканени водещи специалисти в тази област от 12 европейски страни. Статията [4] е публикувана в трудовете на *27-та Дунавска конференция*, проведена в България през 2017.

Групата от статии [5, 14, 18, 19] е свързана с анализ на екстремни стойности, които намират приложение във връзка с характеризация на морското вълнение и оценка на рисковете от поява на висока вълна. Специално внимание заслужава теоретичната работа [14], публикувана в авторитетното списание *WATER RESOURCES RESEARCH, 2007* (SJR-Q1), където е предложено едно робастно обобщение на един от класическите статистически тестове на Уилкс. Статия [18] е отпечатана в трудовете на европейска конференция, проведена в Единбург (UK) и излезли под общото заглавие *Foresight and Precaution, 2001*, в Ротердам (SCOPUS), а [19] е публикувана в *Proceedings of the 27th International Conference on Coastal Engineering, Sydney, Australia, 2001* (SCOPUS). В тези две работи се изследват високи вълни в Северно море и годишен максимален оток на реки в някои региони на Западна и Централна Европа, като се оценяват параметрите на екстремалните стойности и се използва робастен аналог на теста на Уилкс. Особен интерес представлява статията [5], публикувана в *Bul. J. Meteo & Hydro (2017)*, в която се изследват статистическите характеристики на черноморските вълни, проведени са числови симулации и се оценява риска от появата на висока вълна като се използват данните от станциите в Шабла, Нос Емине и Ахтопол.

Много интересна и актуална е статията [10], публикувана в *Bul. J. Meteo & Hydro (2010)*, в която се изследва концентрацията на NO₂ (азотен диоксид) в София за периода 2001-2006, като се използват обобщени линейни модели с разпределения на Tweedie. Това е доста сложен математически апарат, който обаче в крайна сметка дава повече възможности за едновременно статистическо моделиране на някои характеристики, като освен това съдържа в себе си като частни случаи някои популярни разпределения. Би могло да се помисли за осъвременяване на тези без съмнение важни за обществото изследвания.

Статията [11] е публикувана в авторитетното списание *Natural Product Communications, 2009* (SJR-Q3), където с помощта на факторен и дисперсионен анализ се определят някои оптимални характеристики в областта на планиране на специфични биохимични експерименти.

Работа [21] е на руски език и е отпечатана в сборник статии на АН СССР (1982) в областта на преработка на информацията в зрителната система. В представената статия се оценяват някои характеристики на зрителни възприятия като се използват нелинейни регресионни модели.

Статия [20] е публикувана в *Proceedings of the Sixth International Conference, Minsk (2001)*. Работата е в областта на т.н. тримиранни робастни оценки, получили международно признание чрез изследванията на Нейков и Въндев (1998). В представената статия освен другите математически резултати, свързани със субкомпактност, са намерени и прагови точки на Поасонов и лог-нормални линейни регресионни модели, което е важно за приложенията.

Накрая бих искал да подчертая, че поради ограниченията за обема на рецензията, тази кратка характеристика не дава пълна представа за всички научни постижения, така както Н. Нейков отлично ги е представил в авторската справка на 16 страници. Приемам напълно и неговото заключение, където в осем точки са групирани най-важните научни и научно-приложни резултати.

Приемам за равноправно участието на авторите във всички публикации, включително и в представената монография, въпреки че в някои работи се чувства по-силно присъствието на Н. Нейков като се има предвид неговото цялостно научно развитие и специално неговите международно-признати теоретични приноси в областта на математическата статистика.

Последното се потвърждава и от приложената справка за 49 цитирания в Web of Science & Scopus след 2017 г. само от чуждестранни автори в реномирани списания, на статиите му, включени в «голямата докторска дисертация», защитена през 2016 г. Отделно е представена аналогична справка за 56 цитирания в престижни списания, отразени в Web of Science & Scopus, на научните публикации, включени в настоящия конкурс. Разбира се приложените справки са само една извадка от всички цитирания на Н. Нейков, с част от които съм имал възможност да се запозная по други поводи.

Тъй като участието на Н. Нейков в научно-изследователски проекти бе представено в първата част на рецензията, сега бих искал да подчертая само, че той е бил ръководител на 10 от така представените 26 проекта.

ОБОВЩЕНА ТАБЛИЦА ЗА ОБЕМА И ВИДА НА НАУЧНАТА ПРОДУКЦИЯ по чл. 1а (1) и (2) ППЗРАСРБ и чл. 2 (4) Пр. НИМХ.

Брой точки на кандидата: А – 50; Б – 100; В – 100; Г – 205; Д – 112; Е – 555; ОБЩО – 1117.
Необходим брой точки : А – 50; Б – 0 ; В – 100; Г – 200; Д – 100; Е – 150; ОБЩО – 600.

Всичко изложено в този раздел на рецензията ми дава основание да заключа, че научната продукция и научно-метричните показатели на кандидата напълно отговарят на всички условия за заемане на исканата академична длъжност «професор».

III. Мнения, препоръки и бележки

Следя отдавна научното развитие на Н. Нейков (може да се каже от студентската скамейка) и съм с отлични впечатления от негови доклади на семинари и на международни конференции. Особено бих отбелязъл участието му в Националния семинар по Стохастика, на който съм и председател. Освен това бил съм и рецензент на неговата дисертация (на английски език) за „доктор на науките“, защитена в Института по математика и информатика на БАН. Бих си позволил да приведа част от заключението на рецензията:

Представеният дисертационен труд има всички качества на сериозна международна монография в областта на статистиката. Получените интересни резултати определят ново направление в областта на робастното оценяване. Една част от приносите имат определено фундаментален статистически характер, а друга част дават нови методи и алгоритми за оптимално оценяване при тримиране. Всички тези резултати са публикувани в престижни издания в последните 13 години, но имат вече много сериозен международен

отзвук (над 214 цитирания). Освен това те са докладвани на редица престижни международни конференции и симпозиуми, като една част от докладите са по специална покана.

И тук бих искал да отправя една критика към кандидата за това, че не е приложил към материалите по конкурса реферат от тази дисертация. Същото се отнася и за предишната му дисертация за кмн. Защото според мен дори наличието само на тази «голяма докторска дисертация» би било достатъчно основание за присъждане на научното звание «професор».

Бих искал също да отбележа, че развитието на математиката се дължи както на проблемите, които се появяват в резултат на нейната вътрешна логика и причинно-следствени връзки, така и от притока на нови задачи и модели, които възникват от практиката извън нея. Последните са особено ценни, защото не само обогатяват математиката, но и намират важни за обществото приложения. Без съмнение голяма част от научната продукция на Н. Нейков се отнася именно към втората категория, т.е. тя наистина принадлежи към трите подобласти на Област 4 - Природни науки, математика и информатика. Като под природни науки в този случай става въпрос предимно за метеорология и хидрология.

Накрая, но не на последно място, бих искал да подчертая неговата коректност, отзивчивост и съпричастност към проблемите на отделните колеги и научната колегия като цяло, а също и уважението, с което се ползва, както у нас, така и в чужбина.

Заклучение

От направената проверка на представените материали за конкурса не са констатирани нарушения в процедурата, като са спазени всички вече споменати по-горе изисквания.

Както вече бе подчертано в предишните раздели, научната продукция на Н. Нейков е на високо научно ниво, както и неговите научно-метрични показатели. Той се е изявил като участник и ръководител на научни и научно-приложни проекти, както у нас, така и на международно ниво. Неговата преподавателска дейност, особено в Софийския университет Св. Климент Охридски, заслужава без съмнение адмирации. Н. Нейков е международно признат специалист в областта на стохастичното моделиране и приложения на статистически методи в областта на метеорологията и хидрологията. Това се дължи, както на неговата висока квалификация като математик, така и на задълбоченото проникване в същността на хидро-метеорологичните процеси и съответните емпирични бази данни. Всичко това е добре съчетано с умело използване и развитие на подходящ статистически софтуер.

Всичко представено до тук ми дава категорично основание да заключа, че единственият кандидат доцент дн Нейко М. Нейков удовлетворява без съмнение всички условия на така обявения конкурс за академичната длъжност „професор“ в НИХМ и призовавам научното жури да гласува положително за неговия избор.

Дата: 30.11. 2019 г.

РЕЦЕНЗЕНТ:

/професор дмн Николай М. Янев/